

[Rahbæk Møller]

den ændring, som regeringen nu gennemfører, ikke undgå alt andet lige at virke asocialt.

Hr. Ivar Hansen kunne ikke medvirke, og det var der en lang række andre ordførere der heller ikke kunne. Jeg skal ikke kommentere dem nærmere, bortset fra at jeg godt vil spørge hr. Ivar Hansen, som gik imod, at vi fik ens m²-pris, om venstre er tilhænger af den nuværende bondegårdsregel, der siger, at der skal være ens m²-pris på landet. Det er ikke ubekendt, at efter vedtagelsen af byggeretsprincippet er der opstået nogen uro i husmandskredse, der er bange for at miste dette gode og for at få en væsentlig grundskyldsførhøjelse, mens større gårde vil få en lettelse.

Jeg kan takke hr. Hagen Hagensen for i hvert fald en delvis tilslutning, men vi kan ikke blive enige om hans forslag om metodefrihed. Vi mener, der skal være faste og ensartede regler over hele landet. Vi konstaterer da i hvert fald, at vi er enige om at være uenige i byggeretsprincippet.

Hr. Bernhard Baunsgaard var enig med os, og det takker jeg for. Han bragte et forhold frem, som jeg synes er væsentligt, nemlig at ejerlejligheder vurderes for lavt i forhold til parcelhuse. Der vil jeg godt lige nævne, at jeg har været lidt inde på den anden side af problemet, nemlig almennyttigt lavt byggeri, der vurderes for højt ifølge samme princip, altså det mystiske princip, at man vurderer efter, om huset ligger ned eller står op, om det er udlejningsbyggeri, eller om byggeriet kan sælges stykvis.

Jeg er ganske enig med hr. Wilhjem i hans bemærkninger og skal takke ham for det. Hr. Wilhjem gav en udmærket oversigt over årsagerne til, at vi skulle gå ind for ensartet vurdering, men dér skal jeg måske lige føje en enkelt ting til, nemlig det ressourcemæssige. Fredningsmyndighederne forsøger for tiden at stimulere folk til at gå over til mindre grunde. Der er planer om at nedsætte den gennemsnitlige grundstørrelse fra 800 m² til 700 m². Den omlægning, som skattemyndighederne foretager uden at have forhandlet med fredningsmyndighederne, har jeg spurgt ministeren om og fik det svar, at der ikke har været nogen som helst forhandling. Det går stik imod de intentioner, som fredningsmyndighederne har, idet man vil reducere den

stimulans, der var for, at folk af økonomiske grunde ville vælge mindre grunde.

Glistrup (FP):

I deres betragtninger om, hvad der var socialt og asocialt, lå hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjem jo fuldstændig på linje med hinanden, men deres betragtninger er simpelt hen ikke rigtige. For det første som en følge af det, hr. Erhard Jakobsen fremhævede i sit indlæg. For det andet har hr. Rahbæk Møller og hr. Wilhjem åbenbart kun øje for den ene ting, der hedder grundskatterne. Nu gælder det jo for grundskatterne, at de for det første ikke er så overvældende store for små ejendomme, for det andet er de fradragsberettigede i den skattepligtige indkomst, og for det tredje er de i meget vidt omfang substitutter for, hvad man ellers skulle have betalt i prioritetsydelse, fordi det kapitaliserede beløb trækkes jo simpelt hen fra, når man når frem til prisdannelsen på fast ejendom.

Dér, hvor dette virkelig spiller en rolle, er i relation til lov om særlig indkomstskat, om man har en ejendom, hvor der enten slet ikke skal betales særlig indkomstskat, eller hvor der skal betales særlig indkomstskat med fuld musik. Her er situationen den, at de mindre ejendomme under ingen omstændigheder vil være særlig langt inde i farezonen eller i hvert fald ikke kommer særlig meget længere ind i farezonen ved at gå over til byggeretsprincippet. For som det er fremhævet af hr. Arne Bjerregaard, af hr. Erhard Jakobsen og andre, der kender til tingene, er det nu engang sådan, at man i forvejen har vurderet de små ejendomme til en højere m²-pris.

Dér, hvor byggeretsprincippet virkelig virker, er ved de ejendomme, der er i farezonen, altså ejendomme på 1200–1400 m² med nogle elendige gamle bygninger på grunden, hvad der bevirker, at grundværdien kan blive mere end 50 pct. af den samlede ejendomsverdi. Det er typisk steder, hvor folk, der er i socialt dårlige kår, må affinde sig med at bo, steder, hvor der er dårlige bygninger. Her bevirker byggeretsprincippet, at formentlig tusindvis af den slags ejendomme reddes fra at blive belagt med særlig indkomstskat ved salg i perioden mellem 1981 og 1985. Derfor er byggeretsprincippet først og fremmest en social foranstaltning ved siden af at være